

Одлуку којом се проглашава Закон о измјенама и допунама Закона о уређењу простора

Користећи се овлаштењима која су дата високом представнику у члану V Анекса 10 (Споразум о имплементацији цивилног дијела Мировног уговора) Општег оквирног споразума за мир у Босни и Херцеговини, према којем је високи представник коначни ауторитет у земљи у погледу тумачења поменутог Споразума о имплементацији цивилног дијела Мировног уговора; и посебно узевши у обзир члан II. 1. (д) горе наведеног Споразума, према којем високи представник “пружа помоћ, када то оцијени неопходним, у изналажењу рјешења за све проблеме који се појаве у вези са имплементацијом цивилног дијела Уговора”;

Позивајући се на став XI.2 Закључака са конференције Савјета за имплементацију мира одржане 9. и 10. децембра 1997. године у Бону, у којем је Савјет за имплементацију мира поздравио намјеру високог представника да искористи свој коначни ауторитет у земљи у погледу тумачења Споразума о имплементацији цивилног дијела Мировног уговора како би помогао у изналажењу рјешења за проблеме, како је претходно речено, “доношењем обавезујућих одлука, када то буде сматрао неопходним,” у вези са одређеним питањима, укључујући (у складу са подставом (ц) овог става) и “мјере у сврху обезбјеђења имплементације Мировног споразума на читавој територији Босне и Херцеговине и њених ентитета”;

Узимајући у обзир чињеницу да је за правилну заштиту, очување, представљање и обнову проглашених националних споменика у Босни и Херцеговини неопходно усклађивање закона у ентитетима Босне и Херцеговине.

Имајући на уму да је у члану V:5 Анекса 8 Општег оквирног споразума за мир у БиХ утврђено да у сваком случају у коме

Комисија донесе одлуку којом неко добро проглашава националним спомеником, ентитет на чијој се територији то добро налази дужан је да (а) уложи све напоре како би се предузеле одговарајуће правне, научно-техничке, административне и финансијске мјере неопходне за заштиту, очување, представљање и обнову добара и (б) суздржи се од намјерног подузимања било каквих мјера којим би се то добро могло оштетити;

Констатујући да су неопходне измјене и допуне Закона о уређењу простора Републике Српске (Службени гласник Републике Српске, бр. 19/96, 25/96 и 10/98) како би се омогућило Републици Српској да испуни своје обавезе из Анекса 8 Општег оквирног споразума за мир у Босни и Херцеговини.

Имајући такође на уму да би даља кашњења у спровођењу Анекса 8 могла угрозити повратак избјеглица и расељених лица у Републику Српску и подривати процес стварања позитивне климе за повратак широм Босне и Херцеговине.

Узимајући у обзир да одредбе Закона о уређењу простора Републике Српске могу довести до кашњења у поступку спровођења одлука Комисије за очување националних споменика из Анекса 8,

Узевши у обзир и имајући у виду цјеловитост горе наведених питања, доносим

Одлуку

којом се проглашава Закон о измјенама и допунама Закона о уређењу простора

Одлука ступа на снагу одмах. Закон у даљем тексту, који је саставни дио ове Одлуке, ступа на снагу на дан доношења Одлуке, на привременој основи, све док Народна скупштина Републике Српске не усвоји овај Закон у одговарајућем облику, без амандмана и без икаквих услова.

Сарајево, 14. август 2002. године

ЗАКОН О ИЗМЈЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О УРЕЂЕЊУ ПРОСТОРА

Члан 1.

У члану 121. додаје се нови став 7., који гласи:

“Ставови 4., 5. и 6. овог члана се не примјењују на припремање техничке документације за обнову националних споменика утврђених Законом о спровођењу одлука Комисије за очување националних споменика, основане у складу са Анексом 8 Општег оквирног споразума за мир у Босни и Херцеговини.”

Члан 2.

У члану 124. додаје се нови став 8., који гласи:

“Ставови 4., 5., 6. и 7. овог члана се не примјењују на изградњу објеката, нити на извођење радова на обнови националних споменика утврђених Законом о спровођењу одлука Комисије за очување националних споменика, основане у складу са Анексом 8 Општег оквирног споразума за мир у Босни и Херцеговини.”

Члан 3.

Овај Закон ће се одмах објавити у Службеном гласнику Републике Српске.